

„resolut“ her ved at fremkomme med Forslag om Kursegaliseringsfonden, synes jeg nu, at denne Resoluthed i hvert Tilfælde var betydelig mindre end den, han udviste, da det gjaldt om Udførselsforbudet for Obligationerne. Denne Gang synes hans Resoluthed mig at minde om den gamle Formel: at skynde sig ganske langsomt. Men jeg kan ikke noksom udtale min uskrømte Paaskønnelse af den — saaledes som jeg ser Sagen — ubetinget korrekte Holdning, som den højtærede Finansminister indtager overfor Nationalbanken og dens eventuelle Diskontopolitik. Det er blevet fremhævet her fra en Side, at den højtærede Finansminister stod saa overordentlig stærkt, ikke i 50 Aar havde vi haft en Minister, der stod saa stærkt. Ja, men Styrke forpligter jo, og det er en Guds Lykke, at de meget stærke Mænd i Almindelighed er godmodige. Det var omvendt, da et vist andet Parti, hvis parlamentariske Styrke ikke var saa stor, var ved Magten. Da var der en Fristelse til at misbruge Magten, som vedkommende Parti ikke modstod saa heldigt, som det kunde have været ønskeligt. Det er efter min Formening, for stadig at tale om Styrke, en Styrke i Nationalbankens Stilling i dette Øjeblik, at den siger: Vi har bankteknisk set egentlig kun eet virksomt Vaaben, nemlig Diskontoforhøjelsen, og naar der i Samfundets Erhvervskredse er et almindeligt udbredt Ønske om varsom Brug af dette vort Mittel, dette vort Vaaben, maa I andre ved andre Midler søge at værne om dansk Valuta. Og at en Finansminister gennem sin Paavirkning af Nationalbanken skulde øve trykkende Indflydelse paa Diskontoen, vilde det jo være fuldkommen absurd at forlange, i samme Øjeblik som man kræver en Forbedring af Landets Valuta — de to Ting strider begrebsmæssigt fuldkommen mod hinanden. Det manglede blot, hvis der kom en forbigaaende, hastig opblussende Konjunktur, at vi saa maaske oven i Købet skulde have trykket Diskontoen ned og have ny Inflation! Hvorledes kunde saa en Foranstaltning som denne og de efterfølgende, som jo alle haaber paa, nytte det fjerneste? Thi det er dog det, som Valutakonferencen hovedsagelig har slaet fast, at Skylden for den danske Krones Fald ligger i Inflation, og det er Inflation, der herefter maa undgaas. Den Fristelse til at komme ind paa Inflation, der ligger i en for lav Diskonto, maa selvfølgelig ogsaa bekæmpes.

Den højtærede Finansminister ytrede intet om de Bemærkninger, man fra konservativ Side har gjort til de selvfølgeligelige Forudsætninger for dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg fremsatte dem i saa skarp en Form som muligt under Hensyn til den meget udglidende Maade, hvorpaa det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Ejsing) paa Partiet Venstres Vegne behandlede hele den Sag. Den højtærede Finansminister — saaledes opfattede jeg ham — maa vel imidlertid mene, at Tavshed betyder Samtykke; naar man udtaler til en Mand, at man nærer store Forventninger til ham, er det maaske heller ikke rigtig beskedent af ham at staa op og sige: Ja, det kan I roligt gøre. Det er naturligvis værdigere og skønnere at lade Handlingerne give Svaret. Tavshed er jo Guld, og det er Guld, vi under de nuværende Forhold trænger til.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal saa lidt som muligt forlænge Debatten. Til den ærede socialdemokratiske Ordfører (Bramsnæs) vil jeg kun sige, at vel blev Forslaget om Valutaegaliseringsfonden ikke underkastet en egentlig Forhandling Paragraf for Paragraf i Valutakonferencen, men det gik ind som Led i Forhandlingerne, og medens det ærede Medlem kan have Ret til at sige, at det ikke er enhver Enkelthed, han og de andre, der i det hele har sluttet sig til Forslaget, derved godkender, har det ærede Medlem Uret, naar han mener, at han ikke maatte have taget Forbehold, hvis han var uenig med Hensyn til det væsentlige. Saa maatte der dog være antydning noget af et Forbehold, men en saadan Antydning findes ikke, Konferencens Betænkning henviser udtrykkelig til Forslaget uden Forbehold af nogen Art.

Med Hensyn til Fortolkningen af § 7 er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg mener, at den Fortolkning, jeg har gjort gældende, kan vel fastholdes, og af samme Mening var alle Partiernes Repræsentanter i Folketingsudvalget, idet man ansaa det for overflødig at stille et forklarende Ændringsforslag, som jeg i øvrigt gerne skulde have accepteret.

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) vil jeg sige, at naar jeg har faaet de Punkter i Forslaget ud, som absolut begrænsede Valutaegaliseringsfondens Virksomhed til Sterling, er det ikke med den Tanke, at det ikke vilde være ubetinget det rigtige nu at stille paa Ster-